

La vida professional del barceloní Sebastià Sastre Papiol, provinent d'una nissaga de metges, gira entorn de dues activitats que poc tenen a veure amb la medicina: l'ensenyament i l'exercici liberal del dret. A més del seu pare, del mateix nom, hi ha hagut un altre home "fonamental" en la seva vida, en Josep Vilarasau, que l'ha ajudat a situar-se en el món laboral. I una dona, que no podia ser altra que la seva senyora, la Lurdes: "Gràcies a ella puc treballar totes les hores que calgui."

Imaginem-nos les hores que ha arribat a dedicar a l'ensenyament amb la seva experiència docent de 33 anys: "Gràcies al doctor Polo vaig començar com a professor de classes pràctiques, fins que, un cop doctorat, em vaig presentar a les oposicions per a professor titular. Des de l'any 1987 espero poder fer oposicions per a places de catedràtic. El problema és que aquestes places es nodreixen amb comptagotes i semblen orientades a aquells que es dediquen exclusivament a la universitat." Aquest no és el cas del nostre protagonista, que ens confessa que exerceix d'ensenyant "per vocació: fa més de 30 anys que em dedico al sector financer. Vaig començar al Banc Atlàntic, després em vaig convertir en cap de l'assessoria jurídica del Banc d'Europa. Des del 1985 també ocupo aquest càrrec a La Caixa, des d'on m'encarrego de tota l'operativa jurídica d'aquesta entitat financera."

En Sebastià encara té molt per dir sobre la seva faceta docent, que va iniciar quan només tenia 21 anys sent el primer de la seva promoció: "Vaig dir que pensava que l'assignatura es podia impartir en un sentit més pràctic que el que l'havia caracteritzada fins llavors; vaig posar l'exemple que, tot i haver obtingut matrícula d'honor de l'assignatura, jo no em sentia capaç de donar-me d'alta al Col·legi d'Advocats i començar a manipular una lletra de carvi." L'excel·lent expedient acadèmic del nostre interlocutor no li va obrir únicament les portes de la universitat: "Des de feia dos o tres anys, ja col·laborava en alguns despatxos, on m'ensenyaven la vessant pràctica de la professió, impossible d'aplicar amb els coneixements rebuts a l'aula." Tanta era la seva set de coneixements que, un any abans d'obtenir el títol, "em van admetre en un màster per a postgraduats d'ESADE alhora que acabava la carrera." Llavors ja combinava els passadissos de la facultat amb una feina de responsabilitat: "Era el cap de l'assessoria laboral d'una fàbrica." I se'n va sortir, sempre amb la seva màxima "s'ha de treure temps al temps."

I molt de temps ha passat -més de tres dècades- des que el nostre convidat va pujar per primer cop dalt d'una tarima. Ara que les tarimes estan cada cop més en desús, li demanem la seva opinió sobre el món universitari de finals dels 90: "Per una banda, considero que el pla d'estudis actual és pitjor que l'anterior; l'assignatura que abans impartia en nou mesos, ara la imparteixo en quatre. D'altra banda, detecto molt d'interès a aprendre per part de l'alumnat d'avui, sobretot en horari de tarda." Es podria considerar tot un èxit atreure l'interès per una disciplina com és el dret mercantil. Aquesta no és l'opinió d'en Sebastià: "És una de les poques assignatures, juntament amb el dret penal, que es pot viure molt intensament si s'explica d'una manera pràctica. La projecció futura d'aquesta especialitat és evident: la contractació, els afers concursals, els títols valors... Són assumptes que estan a l'ordre del dia."

Tot sovint la premsa es fa ressò de l'actualitat judicial; fet que el nostre

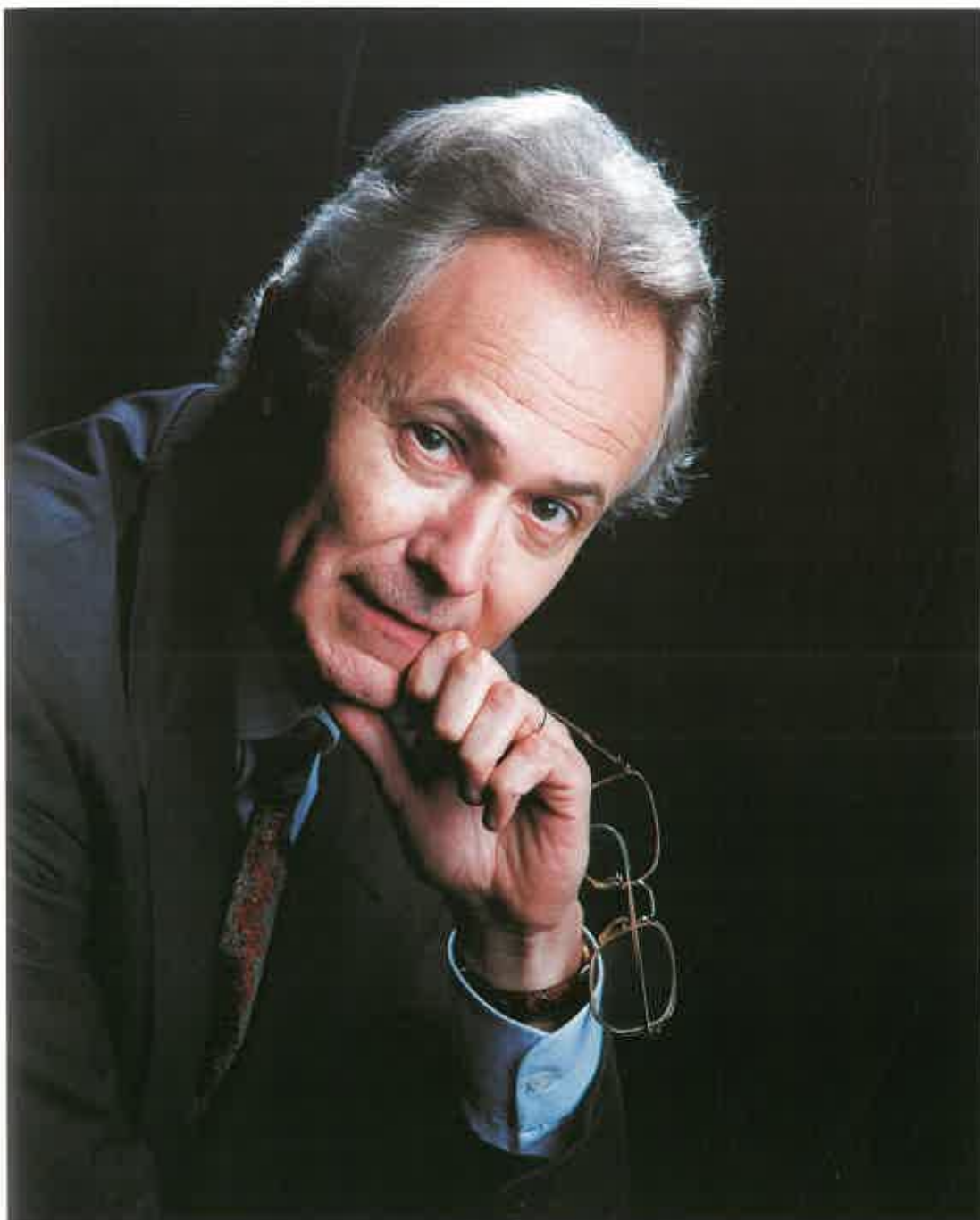
entrevistat valora negativament. També està d'acord amb "la manca de voluntat política per millorar el poder judicial. En el cas dels magistrats, per exemple, que no fa gaire demanaven un increment del 25 per cent del salari, el ministre d'Economia els va sortir al pas amb l'argument que això equivalia a 5000 milions de pessetes. Això mateix és el que costa la construcció de set quilòmetres i mig d'autopista. ¿No valdria la pena invertir aquesta xifra per aconseguir una magistratura més eficient i amb més independència econòmica? Més tenint en compte que en els darrers vuit anys la tasca d'aquest col·lectiu ha augmentat més del 50 per cent, sense que les retribucions fossin paral·leles. Aquest hauria de ser un dels sectors del funcionari millor retribuïts d'Espanya. Si realment fos així, els números 1 de totes les promocions es decantarien molt possiblement per aquest ofici."

Està preparada l'elit de la universitat per afrontar aquest repte? En Sebastià ho té claríssim: "L'actual judicatura jove és molt transparent." Però topa amb l'etern problema de la logística: "Estan dotats de molt pocs mitjans materials. Fins ara, la introducció de la informàtica als jutjats s'ha limitat a substituir les màquines d'escriure velles per màquines de pantalla. Tot i aquests entrebancs, els joves magistrats treballen amb una voluntat, un interès i una empena molt superiors als d'anys enrere."

Al que tots ens hem d'enfrontar -jutges, advocats i ciutadans- és a la "morsitat" de la justícia, en altres paraules, la lentitud amb què es resolen els assumptes. Tanmateix, "en certs casos clamorosos, la justícia ha demostrat ser molt efectiva, i la gent hi ha regut. Malauradament, la justícia no és el que publiquen els mitjans de comunicació, però ens deixem arrossegar per la informació pública." L'avantatge és "la pèrdua del respecte que abans inspiraven els jutjats." D'altra banda, assenyala que la saturació de les dependències judicials és també conseqüència d'una altra pèrdua, "la de la capacitat de negociació, potser perquè les relacions entre companys no són com haurien de ser."

En aquest sentit, el nostre protagonista també denuncia una "manca de professionalitat i de formació. El llicenciat necessita una preparació deontològica i pràctica que garanteixi la defensa dels interessos del client." Evidentment, la contribució de l'estament docent en aquesta tasca és fonamental: "És la nostra responsabilitat, dins de la disciplina, inculcar als estudiants aspectes ètics i morals." Prova d'aquesta necessitat és el fet que "el legislador hagi hagut de cobrir la manca d'ètica imperant en el món dels negocis, per exemple, mitjançant una legislació amb bases ètiques."

Aquests valors són els que caracteritzen el despatx d'en Sebastià, a més del fet que el dret mercantil en sigui la principal activitat: "El públic ens visita per la nostra especialització en certes qüestions; som advocats d'assumptes. Per a altres tipus d'afers, disposem de col·laboracions externes immediates. És possible que arribem a integrar-nos a altres bufets per tal d'oferir un servei interdisciplinari." Aquesta dinàmica de "prestacions externes" també és habitual a La Caixa, la qual cosa ens revela fins a quin punt el funcionament del bufet del nostre protagonista respon a les necessitats del mercat actual. Assegura que, al llarg de la seva carrera, "he tingut la sort de no haver de lluitar contra els meus principis, perquè sempre he tingut excel·lents dirigents."

“El llicenciat necessita una preparació deontològica i pràctica que garanteixi la defensa dels interessos del client”

Sebastià Sastre - Barcelona (Barcelonès)